

[Socialministeren.]

me imod Ændringsforslaget under Nr. 1 saavel som imod de øvrige Ændringsforslag.

Stensballe: Det ærede Medlem Hr. Gudiksen udtalte, at der var en væsentlig Forskel paa vor Stilling her og vort Partis Stilling i Folketinget. Saa maa det ærede Medlem Hr. Gudiksen ikke have læst Folketingets Betænkning rigtigt, for der staar, at efter Mindretallets Opfattelse maa man

„1) ændre Bestemmelserne angaaende Kontrollen med arbejdsløse, 2) skabe en nøjere Forbindelse mellem de arbejdstilbydende Faktorer og Arbejdsanvisningskontorerne . . .“

Der var i det andet høje Ting ikke levnet Partiet Tid til at stille Ændringsforslag, ligesom der overhovedet ikke er levnet Rigsdagen tilstrækkelig Tid til Gennemarbejdelse af Lovforslaget. Det blev, saa vidt jeg kan se, fremsat den 14. Marts, og i Dag har vi den 29. Marts. Havde der været Tid til en bedre Gennemarbejdelse af Lovforslaget og en omhyggeligere Udvalgsbehandling end den, vi har kunnet faa i dette høje Ting, tror jeg ikke, den højtærede Minister havde faaet Anledning til at komme med sine kritiske Bemærkninger om det Ændringsforslag, de konservative Partier her har stillet. Thi saa vilde vi paa normal Maade have stillet vort Forslag, gennemdrøftet det i Udvalget og derefter taget et Samraad med Ministeren, og saa var vi nok blevet enige. Der er den nøjeste Forbindelse mellem Partiets Handlemaade her og i det andet høje Ting; vi holder os netop paa samme Linié, som Partiet gjorde i Folketinget.

Den højtærede Minister fastholder jo Flertallets Standpunkt og vil afvente de Erfaringer, som Lovforslagets Gennemførelse giver, men den højtærede Minister maa dog selv vide, at der er noget, der klikker ude paa Landet, siden han nu stiller Forslag om at faa Landrepræsentanter ind i Udvalgene. Jeg tror, den højtærede Minister er paa den rigtige Vej, men vi mener, at den højtærede Minister ikke gaar vidt nok. Den højtærede Minister maa gaa videre, og det har vi villet hjælpe ham med, og vi har yderligere tilbudt, da den højtærede Minister var til Stede i Udvalget, forud for at vi havde stillet Ændringsforslag, at være med til at gennemdrøfte Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningen og Arbejdskontrollen meget nøje. Derfor henstillede vi, at Lovforslaget blev delt i to, saaledes at den ene Del blev de Foranstaltninger, som Ministeren har krævet under §§ 2 og 3, og at

§ 1 saa blev behandlet videre i Udvalget, for at man kunde naa til Enighed om et nærmere Samarbejde mellem de forskellige Faktorer ude paa Landet og til en bedre Kontrol og bedre Anvisning, end der nu er. Det er ikke nogen Bebrejdelse mod Landarbejderforbundet, men det ligger i Forholdenes Natur, og Forholdene er saa forskellige fra Land til By. Arbejdsløshedskassernes og Arbejdsanvisningens Udvikling har rettet sig efter Forholdene i Byerne, men ikke efter Forholdene paa Landet, og da vi gerne vil medvirke til, at der bliver saa lidt Kritik som vel muligt, har vi ment at ville stille dette Ændringsforslag og se, hvilken Skæbne det faar.

Jeg glæder mig over, at det ikke er af principielle Grunde, den højtærede Minister modsætter sig dette, men paa Grund af de tekniske Vanskeligheder deri. Ja, ja, de Vanskeligheder havde vi nok kunnet overvinde, hvis vi havde faaet Tid til at arbejde med det i Udvalget sammen med den højtærede Minister. Det har den højtærede Minister ikke villet, og saa er der ikke noget at gøre, vi maa lade vort Ændringsforslag stemme ned her, saaledes som jeg forstaar Resultatet vil blive, efter at det ærede Medlem Hr. Gudiksen har erklæret ikke at kunne tilslutte sig det. Jeg ved ikke, om han har skiftet Standpunkt — jeg forstod, at nærmest fordi Ministeren ikke vilde være med, vilde det ærede Medlem Hr. Gudiksen og hans Parti heller ikke. Det kan ogsaa være ligegyldigt, Resultatet vil jo blive, at Ændringsforslaget bliver stemt ned, hvis ikke den højtærede Minister endnu en Gang vil overveje Spørgsmaalet, om vi kan dele Lovforslaget. Saa kunde vi forhandle videre i de Maaneder, Rigsdagen er inde i denne Samling, for at se, om vi kan naa til en bedre lokal Ordning i Landkommunerne.

Hermed skal jeg paa ny anbefale at stemme for de Ændringsforslag, vi har stillet eller er Medforslagsstillere til.

Jørgen Jørgensen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Gudiksen, at hans Motivering for at undlade at gennemføre Ændringsforslaget nu, lød mig noget underlig, noget søgt. Det ærede Medlem sagde, at der skulde Tid til at overveje, og man skulde ogsaa være klar over, hvad der var i Vejen. Der er jo ingen, som bedre end det ærede Medlem ved, hvad der er i Vejen, nemlig den Kritik, der løber rundt ude i Landet, den være sig berettiget eller uberettiget, og det var denne Kritik, som vi ønskede at standse, at slaa ned med haard Haand, hvad enten den var berettiget eller